

DISSABTE SANT

PAS 7 : ABANDÓ

“A les tres de la tarda Jesús cridà amb tota la seva força: “Déu meu, Déu meu, per què m’has abandonat?”

(Mc 15, 34)

Quan Jesús veié la seva mare i, al seu costat el deixeble que ell estimava, digué a la mare:

-Dona, aquí tens el teu fill.

Després digué al deixeble:

-Aquí tens la teva mare.

I d’aleshores ençà el deixeble la va acollir a casa”.

(Jn. 19, 26-27)

SETMANA SANTA 2021 – DISSABTE SANT PAS 7 M'ABANDONO

1. M'ABANDONO A LES TEVES MANS:

Activo l'abandonament a Déu, de cada sensació de malestar, dolor, patiment. L'abandonament ha de ser sentit, sincer, honest. He d'experimentar la clara sensació d'abandó, tant de la remoguda, malestar, dolor, sofriment, com l'abandonament de mi mateix@ a Déu. Tot el meu SER, amb tot el malestar que experimento, l'abandó en mans de Déu. La frase mantra-jaculatòria que millor serveix és: M'abandono a tu. T'ho ofereixo i ho deixo completament a les teves mans.

2. MEDITACIÓ:

"La contemplació és pròpia del cor, és a dir del fons més íntim de l'ànima, més enllà del propi coneixement, però en una profunda percepció de si mateix de tal manera que no cal analitzar. I en aquesta percepció el SER de l'ànima roman,

per això, plena de misteri, així com la Presència divina en ella".

El camí cap a la interioritat del propi SER, és un camí de tornada cap a Déu. Educar en l'interioritat significa estar obert a aquesta trobada amb Déu, fins al punt de deixar-se conduir per Ell. És tenir la consciència que Ell es fa càrrec de la pròpia ànima i aquesta s'abandona a l'acció de Déu en ella, en un camí, l'objectiu final del qual és la unió amb Déu.

Unió només possible amb l'ajuda de la gràcia. Atès que la gràcia de Déu només es pot rebre, l'acció de l'ànima enfront d'ella, no pot ser més que la de buidar-se de si mateixa, disposar-se i obrir-se per rebre.

En aquest caminar al fons de si mateixa, l'activitat de l'ànima disminueix progressivament.

I quan és el moment, Déu opera tot en ella i ella no ha de fer res més que no sigui rebre.

Això només és possible amb la gràcia. Però només llavors l'ànima ha aconseguit, sobrenaturalment, el seu fons natural que és tot do de Déu, acte d'acollida. I és en aquesta passivitat que l'ànima "conquesta un potencial tan gran que no sols és capaç de disposar de si mateixa, en una autèntica llibertat, sinó també de Déu mateix.

En aquest fons, però en la gràcia, Déu i l'ànima són un SER "l'una en l'altre.

Aquesta consumació és el compliment conjunt de la criatura que aspira i desitja (amor, eros), i de l'amor de Déu que es manifesta en misericòrdia sobre la seva criatura (caritas, àgape).

Esdevenir educador d'aquest fons, equival a educar en l'interioritat.

Com educar en l'interioritat en una societat que sembla moure's únicament per l'activitat i el sarau de l'exterior?

És possible aprendre a viure cap endins d'un mateix?

Com presentar la interioritat com un valor indispensable per viure en pau i trobar la plenitud?

És necessari experimentar i fer experimentar la força i la potència que té la interioritat, fins i tot per afrontar el repte dels grans problemes del ser humà d'avui. Només llavors comprenem per experiència, no per via de l'intel·lecte racional, que veritablement

"el regne de Déu està dins nostre".

Només som feliços i vivim la plenitud del Regne de Déu, si elevem el nostre nivell de consciència.

EDITH STEIN

3. SILENCI DES DE LA INTERIORITAT DE LA PRÒPIA ÀNIMA.

Escull l'estona que decideixis dedicar al silenci-meditació. Aprofita sempre la respiració per abandonar't a Déu. Avui acompanya Maria, la Mare que ha perdut el seu Fill mort en creu però et recupera a tu i a tots els fills de Déu.

4. PREGÀRIA

TU em guies com la mà d'una mare, però si em deixes no sabré fer ni un sol pas tot sol. Tu ets l'espai que circunda el meu SER i el protegeix. Si m'abandones caic a l'abisme del no-res des del qual m'has cridat a SER. Tu, més veïa meu que jo mateix, més íntim que la meua pròpia ànima i malgrat tot ets intangible i incomprensible i de cada nom en trenques les cadenes:

Esperit Sant, Etern Amor.

Edith Stein

5. PREPARO EL PAS 8: OCUPA'T TU DE TOT

La meua confiança en tu és talment radical que deixo tot a les teves mans, amb l'absoluta confiança i abandó. Confio talment en tu, que deixar que tu t'ocupis de mi i de tot el que afecte la meua vida és l'acte radical de confiança absoluta en el teu amor. És l'acte de confiança més radical que puc fer, no sense la crida de la teua gràcia.